

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמרא ואין אדם קרוב
אצל ממנו. עיין וזמשיך
ע"פ: "ע"ה חסדו של
ר' אבהו וכו' וכו' וכו' וכו'
לאו והיה אם בן. קשה לו
לדמ"ק אם לא חסד
דלדקו והרשעו שגם
קרי והיה בן המה לעיני
בין מנן דמייירי בתלות
ידעו דנמנא שר רע וכו'
אמר מלכות ואח"כ ילך
משם דלאו מלכות
לוקח וממלא חייב
העדים מלכות משום לא
תנאי וכו'.

מוסף רש"י

פלוני בא על אשתו. נעלם
שחמך בעד כ"ד מלוי כ'
והוא ואחרו שפטרסין
להורגו. נעלם, אבל לא
להורגה. דלמא פסול
אולע לעלום (רשב"ם)
(לדקדק) רמז לעדים
וגומאן שדיין פטרס
אז עדי נעלם פטרס
הכחז מדין הוה. מני
שחמך חלקו, וקמאי פנה
מיפסול את מלל פנה
משום
(מכות) ו'. דממאי, ו' ואולערי
דריינין קאמר
וארשעו דדיינין קאמר
וארשעו רשעו בעלוי דין
לגה ל' ואולערי קרי כ'
ליכנסו כ' ואולערי רשע
אזשבו וגשו אל המשפט
ושפטו ויהי אם הם כן הוה,
אזשבו הוה כאלו דקרי
לדיק. וכי' לא מקום
שדקרינן כ"ד את הוה
והוה את המידי ש' מלקות,
לחמא קרנ' למימי מלקות
שדקרינן ומשפט, אלא על
מקום שדקרינן משפט. עדים
אשרם שדקרינן וקרינן וכל
אשרם שדקרינן וקרינן
ההון שזא דקרי וארשעו
והי' ארשעו הרשעים, והי'
אם הם כן הוה את הרשע, אם
היהו ו' מלקות היא
שחמך כ"ד לקים כ' דין
הוא מורה, מן בעד כ'
גורשו ו' גלה, והיכל
הרשעים והרשעו (סו',
סו')
לפיוקיה וכלי חמא חמא.
כ' עמי' לאון מלקות אל'
שחמך שפיר כ' כ' שונ'
וכאן שחמך יכל לעלן
ענשו המכור כון ילקו
(סו', סו')

[illegible]

עדים אחרונים את הדיק והרי" נעשו רשעים אלו העדים הראשונים להולקין (מס' דף ק"א): **מקום במקום מיה עומד.** דמין לעבדו הוא כחמת מן המיתות ובי היכי דסקילה צפני עזמה ושריפו **הי. הי.** דהוא גופיה מיהא: **אומדן למא** יא דקמני צאלו **מאין** אומן ומוי יא מה שיכול לקבל: **וקבל.** צעה שזוקה יא אחי צאלו **מלאו** על החי הוא: **אחרות לקבל עשים.** וראו שאין יכול לקבל עשרים עשרה המכות הראויות להשתלש לשלשה חלקים צענין שמכה שמי דיו

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין

אצל אשתו **לא** אמרינו. אע"ג דמתני' היא בזה צורך (דף מ: ע"ב) כעל כאשתו לענין עדות כ"ד הכא דמחמת מגו דמהימן להורגו מהימן להורגה: **משום** דהוי **לאו שאין בו מעשה**. וה"ה דה"מ למימר משום דהוי לאו שניתן לזוהרת מיתת צ"ד ואפ"ה גלי

והוא ואחר מצטרפין
גם מאי קא משמע
היינו דך מהו דתימא
אמרנא אצל אשתו
לן ואמר רבא פלוני
דסה והחמו נהרגין
גו של פלוני והחמו
ממון לזה ונפשות
רבע השור והחמו
מון שורו של פלוני
מון ממון ממון לזה
ה לי היינו דך משום
דבעי רבא פלוני
רנין אדם קרוב אצל
אצל ממונו או דילמא
ממונו בחר דבעיא
ב אצל עצמו דואין
מכות בשלשה כו':
הונא אמר קרא
ת דין שקול מוסיפין
כאן שלשה אלא
והרשיעו שנים הרי
ליה כדעולא דאמר
מין מן התורה מגין
כתיב כאשר זמם
שלוקין מגין דכתיב
הרשיעו את הרשע
הצדיק והרשיעו את
הת הרשע יאלא עדים
ואתו עדי אחריני
עיקרא ושוניהו להך
הת הרשע ותיפוק ליה
יה ליה לאו שאין בו
בו מעשה אין לוקין
אל אמרו בעשרים
שמעאל אמר אביי
מי מיתות כתיב הכא
הרשע וכתיב התם
מה להלן בעשרים
שרים ושלשה רבא
תה עומדת אמר רב
אשי אי הכי אומדנא
אית לימות א"ל אמר
ניך כי מחית אגבא
דתנא אמדורו
אין אותו אלא מכות
במה הן תמני סרי
למחיה

ולקח ואם אינו ענין לעדות ממון דהא אין לוקין ומשלמין תניהו ענין לשמור לעשות וגו' והפלה ה' את מכותיו וגו' [דברים כח] באלו ב' צללו על אהרת צורתו רצונו רציו הוא למוות ומיתה זו קנס עליו הכתוב בפני עצמה והרג בפני עצמה היו נמי מלקות כחשת מן המיתות: הלוקין (שם דף כב.) דאומדין אותו אם אינו יכול לקבל ארבעים את החי ולא את המת וכיון דמית ליה בפלגא כי מתי על אידך פלגא משאחוריו ושליש מלפניו ומקרא נפקא לן באלו ב' הלוקין (שם דף כב.) למחיה

עין משפט
נר מצוה

עו א מיי פֿינץ מ'הל'
עדות הלכה ב:
עו ב ג מיי שם פֿינץ
הלכה י:
עו ד מיי שם פֿינץ הלכה
ב:
עו ה מיי פֿינץ שם הלכה
ח:
פ ו מיי שם הלכה ט:
פז ז מיי פֿינץ מהלכות
סנהדרין הלכה א
(והל"ב) סנה לאון קנט:
פח ח מיי שם פֿינץ הלכה
ב סנה שם:

תורה אור השלם

1. **כִּי יִהְיֶה רִיב בֵּין**
אֲנִשִּׁים וְנִגְשׁוּ
וְהַמִּשְׁטָם
וְהַדְרִיקוּ אֶת הַדְרִיק
וְהִרְשִׁיעוּ אֶת הָרָשָׁע:
דברים כה א
2. **וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כְּאִשֶּׁר**
זָמַם לַעֲשׂוֹת
לְאִחֵיו
וּבִיעֲרַת הָרָע מִקֶּרֶךְ:
דברים כז ב
3. **וַיְהִי אֲשֶׁן הַחֹט**
וְהַשֹּׁעֵר וְהַפְּלוֹס הַשֹּׁמֵץ
וְהַדְּבֹה לְפָנָיו בְּדִי וּשְׁעֵתוֹ
מִסָּפֶר:
דברים כה ג
4. **לֹא תִרְצֹחַ לְאִשֶּׁר תֵּעָבֵר**
לֹא תִגְנֹב לֹא תִעֲנֶה
בְּרָעָךְ עַד שִׁקְרִי:
שמות כ יג
5. **וְלֹא תִקְחוּ כֶּפֶר לְנֶפֶשׁ**
רָצָח אֲשֶׁר הָיָה רָשָׁע
לְמוֹת כִּי מוֹת יוֹמֶת:
מדברים לה א
6. **אֲרָבָעִים נִבְנִי לֹא יוֹסִיף**
פֶּן יוֹסִיף לְהַחֲבֹת עַד אֵלֶּה
עֲמִיקָה רְבִיבָה וְנִקְלָה אֲחִירָה
לְעִנְיָה:
דברים כח ב

רבינו חננאל

פלוני בא על אשתי הוא
ואחד מצטרפין להורגו
לכעול בעל לבא אל ההורגה
ודבעל לגבי אשתי קרוב
הוא עורר מאד פלוני א
עוד מה מאורסה והומנו
ההרגין שהעידו שרקי
בא על נערה מאורסה
ואין משלמין ממון שלא
העידו על נערה דירתה.
פלוני אם העידו על חבן
שבעלה באתם
והומנו להרגין על הבעל
ומשלמין ממון לנערה כי
בעדותן שבעלה היו
מפסידין תרובת בחולה
מבעלה. וקובץ ככלולה
הורגה ואין וכן הדין
בעדים העידין כי פלוני
רבע שור חי. ואם העיד כי
פלוני רבע שור והוא אחר
מצטרפין להורגו לרובע
ולסכול ההורג ואסקינא
פשיטא אדם אדם קרוב
אצל עצמו ואין אדם קרוב
אצל ממון: **מכות** ב'
שואמא גנשו אל האשן
שפטום הורג כאן ב' י'
ב"ד שקול מוסיפין עליו
הוא אחד הורג כאן ג'
אבה ארבע שער פירוש
חביב אבן הכותש והיה
אבן הכותש חסד וזה
קובץ אשך הוא רשע
למות מהן רשע שער למיתה
אף אף שער דמלוקת
אשך